

3
1959

Réa D XVI 31-

PROMETHEVS S I V E,

de raptu animorum.

*Dialogus festiuiſſimus, alienæ inuen-
tionis prædones & ineptos imita-
tores incessens.*

Steph. Forcatulo Iuriscon-
fulto autore.

PARISIIS,
Apud Guillielmum Chaudiere,
via Iacobæa sub signo Tempor-
is & hominis Siluestris.

1578.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

ROMANTHEA

214

CHILOE'S MUSEUM

AN ANTHOLOGY OF CHILIAN LITERATURE

EDITED BY RICHARD D. BROWN

INTRODUCED BY

JOHN COLEMAN HALL

TRANSLATED BY

PARISSIS

A CHILIAN GALLERIA OF CHILIANS

A COLLECTION OF CHILIAN WRITERS

IN SPANISH AND ENGLISH

CHARLES KNIGHT, EDITOR

D. IOAN. BAPTISTÆ
FLORENTINO ABBATI
de Bella Brâchea, Reginæ ma-
tris primo Eleemosynario &
Sacelli ædituo, Petrus Forcatu-
lus. S.

Vm nimis cito decedes pa-
ter, paucasmiki successori
fortunas multasque elu-
cubrations cum editas sed
denuò emedatas, tum edendas reliquerit.
Vix dubitavi a te expetere amicitia illa
qua tam opere patrem es prosequutus, in
hac saltem cogitationum voragine, in qua
me incidisse sentio: eo quod multi sunt,
quorum nominibus parco, qui vel pecuniis
vel furto tentant si quid operum possint
extorquere, alieno labore nomen suum ab
iniuria temporis vindicaturi: Quod ne
dicam paternis operibus verum etiam re-
giae bibliotecæ accidisse de doctissimo vi-

ro tibi que familiarissimo domino The-
uetio Regio cosmographo audiui, quo te-
pore mortuo Rege Francisco primo in
eorum administrationē incidit bibliote-
ca qui manuscripta exemplaria (quorū
illustriſſima & antiquiſſima Medicea
familia argumētū fuerat) Prometheis
rapiēda proposuerūt, ita ut breuib. illis
diebus quib. legitimo rectore destituta
est tantam ſuscepereit cladem, quantam
te restaurante utilitatē ſenſit. Id ergo
præſagiens pater sagaci ſolertiſque mēte
præditus, paucos ante dies quā morere-
tur in hoc opusculo ſatis copioſe traclta-
uit. Quod tibi dicari voluit ut ſi qui eſ-
ſent, qui talem exercere ſæuitiam in eum
auderent, in Caucaso vulturi vorandos
alligares, ſi igitur nobis propitius, ut
impiorum malitiam incolumes euadere
poſſimus, vale. Lut. Par. 10. Kal. Aug.

A

PROMETHEVS: QVI

ALIAS DE RAPTV ANI-
morum est dialogus, aduersus alie-
næ solertiæ prædones atque imitato-
res inconsultos.

Author Stephanus Forcatulus Iuriscon-
sultus.

Interlocutores.

HEPHESTION, CALLIDEMVS.

NE indigneris, ô bone
Callideme, quòd dixi
te non satis consulto
auditore vti, cùm so-
lus in his hortis amœnissimis, &
pene tacitis, nisi riuus ipsos findēs
abstreperet, solus deambules, &
declames: ac si tibi te solummodo
non aliis genitum arbitrere.

A iij

I . P R O M E T H E V S

C A L L I D E M V s. Nūm, quæso,
nescis bene demum viuere eum,
qui bene latuerit, & morsus ac re-
prehensiones illorū effugerit, qui
dum aliis mederi student, semper
febriunt vsque ad delirium: & è
duobus tria perspicere consue-
runt?

H E P H Æ S T I O N. Quid ais?
putas igitur aliquid esse vsquam
gentiū, quod icta reprehēsoris in-
solentis vacet: cùm ne cœlum plu-
uium omnibus arrideat, nec dum
omni nubis fæce detersum nitet:
non continuo hercule, fas est tibi
duntaxat te natum existimare: &
amicos celare inuēta pulcherrima
concessa tibi cœlitus: ac Stellionis
serpentis more tua verno tempo-
re absorbere spolia, scit enim in-
* author
Theophras-
tus plinius
8. cap. 31. uidus ille hominum ea generi ad-
uersus comitialem morbum* præ-

sens afferre remedium : cur, amo-
bo, frontem contrahis, & è serena
plane nubilam facis?

C A L L I D E . Quia antea te mihi
nō minus timentē cognoui, gene-
rose Hephaestion, quā tu nihil cō-
sueuisti metuere, nunc autem me-
ipsum proiicis, quo cunque æmu-
lorum me ventus rapuerit: non v-
tique deessem ego facultati scri-
bendi, postquam illa mihi nō de-
ficit, nisi satius esset in otio deside-
re quam sedulo currere coram in-
gratis & iniustis spectatoribus.

H E P H A E S T . Te igitur, vt quidē
audio, nulla posteritatis cura affi-
cit, ad quam non perueniet liuor,
durabit industriæ & diligētiæ re-
cordatio, atqui si dono dei mihi
cōcessum esset, vt à Fato meo rur-
sus viuerem (quo flagro editionis
desiderio) nulli profecto parcerē

A iiiij

PROMETHEVS SIVE
opera, nulli studio, vel periculo:
non modo si possem serium nō-
nihil ad ius ciuile pertinens exco-
gitare, sed etiā ad artes illas, quas
liberales vocant, animi prēdulces
delicias.

C A L L I D E M V s. Pie optas:nā
& si liberaliū nudum nomen istæ
retineant, & re ipsa seruiāt poten-
tioribus, recreant tamē cultorem
suum in secundis rebus, & in ad-
uersis multum prēbent securitatis
ac perfugij, maximè si quid noui
mens humana de cœlo adiuta
introducederit, quo d iis qui viuunt
hominibus, futuris etiam, vtilitatē
cum oblectamēto, & authori de-
cus præstare valeat. Sed, quæso,
quis locus erit tutus à furibus, cū
ignem de cœlesti domo Prome-
theus abstulerit, eundémque sta-
tuæ è luto factæ indiderit? nisi si

DE RAPTV ANIMORVM.

qui sunt homines tui simillimi,
quos ex gēmis potius informatos
merito possimus afferere.

HEPHÆSTION. Parum abest,
quin intelligam quorsum euadas:
times tibi à peruerso genere mor-
talium, qui inuenta aliena sibi af-
cribunt, & gignendi impotes, fœ-
turam alienam nequissima arte
inuolant: sicut Doris refert de La-
mia muliere Libyca Iunonis pel-
lice, † & proinde orbata liberis: ex † *suidas*
quo alienos clam rapere & sibi *hoc tradit.*
vendicare non cessat, nocturnis
præfertim incursionibus.

CALLIDEMVS. In caput eius-
modi furum decuerat Iouem ful-
men deiicere, non excandescere
in cautum Prometheus sine cœli
dispendio benemeritum de ho-
mine: quando flammam accepit
εἰ κοίλων ἀργητού, id est, in concava fe-

PROMETHEVS

* In Theogonia. rula, vt ait Hesiodus, * quid enim cuiquā deperit, si ex face sua alienam accendat?

HEPHÆSTION. Nihil omnino, & ideo nequeo nō dolere vicem Promethei, si verum est, illū adhuc iecur æternum pascendum præbere aquilæ in monte Caucaso: & sanguine suo liquasse niues: ubi luctu & lamentis se conficit: Amore mortis terminum inquirens mali: vt est in tragœdia, † qui propter diuinum ignem præmio & laude magis dignus fuerat.

† Cicero
meminit
lib. I. tuscu-
lan. quest.

CALLIDEMVS. Quid agas, cū eximia gloria sæpius fortunæ quā virtutis sequela sit? Quinetiam in-

* M. Manilius libr. 4. felix virtus † & noxia felix. Et male consultis pretium, prudenter fallax, atqui Gn. Flavius scriba Astronomicon. c. I. Appij Claudij cæci iurisprudentum perspicacissimi, quia hero

suo librum domestica fraude sur-
 ripuisset, in quo ritus in foro agē-
 di continerentur, à populo Rom.
 Tribunus, Senator & denique
 Ædilis Curulis factus traditur,^{*l.2.§.post-}
 quanto pretiosius & plausibilis
 fuit humanæ societati munus ex-^{ea cū Ap-}
^{pius ff. de}
^{orig. iur.}
 celsum flammæ nunquam extin-
 guendæ, sed tum quoque splendi-
 dos radios emissuræ, cùm ignis
 Vestæ deę sacer defecerit? quippe
 cum animus hominū mortis ex-
 pers intelligatur. Igneus est illis
 vigor † & cœlestis origo. Ita fit,^{+ Virgilium}
^{lib. 6. Aे-}
^{vt Deum intellectu concipiatur, & neidos.}
 peruideat. Nam Deus qui spiritus
 est, † vt ipse met de se attestatur, &^{+ Ioannis}
 alibi ignis cōsumens dicitur, haud
 dubiè spiritu & ignito animo co-^{cap. 4. Deu-}
 gnoscitur: quia, vt placet Empe-^{terono. c. 4.}
 docli, æthera æthere, ignem igni
 perspicimus.^{Aristote-}
^{tes li. 1. de}
^{anima. c. 2.}

PROMETHEVS SIVE

γαῖην μὲν γὰρ γαῖας ὀπώτα μέν, οὐδὲ πόλιν οὐδὲ πόλην.
Terram equidem terra, Lympham con-
gnoscimus vnda.

HEPHÆST. Iure igitur lauda-
uero inuictum Herculem, quia
aquilam Prometheo iugiter infe-
stam sagittis interemerit?†

† In libro

Hyginus

lib. 1. de fa-

bulis anti-

quis cap. 31.

et lib. 2.

de signis cœ

lestibus in

sagitta a-

stro.

C A L L I D E M. Nescio prorsus,
quo teli genere tam pulchrum fa-
cinus cum Iouis iræ periculo ag-
gressus, cum laude exegerit: scio
vero Herculē ipsum in Caucasum
venisse, & de fato suo consuluisse
Prometheum, Hyginus sic tradit,
ac artem didicisse, qua draconem
in Africa ab Hesperidibus Atlan-
te Rege genitis prefectum, ut ma-
la aurea custodiret, domaret.

HEPHÆSTION Quāto illud
Herculi laudabilius est, ac cūctis
magis fructuosū, quod in astrorū
notitia & in cœlestibus causis, mi-

DE RAPTV ANIMORVM. 5

nime curua in terrā cogitatione,
plurima atq; eximia excogitarit?
ex quo fингitur cōlum humeris
post Atlantē ęquę summū Astro-
logū sufferre, & suummet onus
incolere cum cäteris diis indige-
tibus, adeo semper inuentio recēs
& vtilis suis autoribus gratiam &
famam ingentem conciliauit.

C A L L I D. Ista autem soli deo
accepta refertur: Nō abs re igitur
laudatur nedum excusatur Pytha-
goras, vir alioquin à nece esūque
animalium abstinēs, qui Musis ho-
stias immolare cōsueuerat, si quā-
do in Geometricis noui quippiā
inuenisset, merito sane indignan-
tur * homines diuinitus sibi tribu-
tum beneficium à quoquam alio
insidiis subtrahi & auelli, quem-
admodū angeretur quilibet sum-
ma cum ratione, si accepto à Rege

** de Pytha-
gora Vitru-
vius 9. cap.
2. Cicero. 3.
de natura
deorum.*

MVFR OM ET HE VS

dono furtim priuaretur , addit enim munificentiae non parum decoris largientis splendor & autoritas:qua nemo cœli Regem exæquare poterit.Sic fit,vt plutes hominum amicis aurum & opes nō grauatè conferant: nulli vero ingenij dotes velint contribuere , aut illarum luce cuiquā cedere,ne sol quidem cum Lunę fraterna benevolentia lumen suum communiceat, patitur id nesciri.

HEPHÆSTION. Memini tamente in adolescentia in frequēti auditorio ius enarrantem, si quid eximum & iurisconsulti animo consentaneum excogitasses, quo plus authoritatis accederet, solitum non Apollini acceptum referre, vt Lycurgus, sed cuiquam celebris famæ scriptori.

CALLIDEM. Non diffiteor:

DE RAPTV ANIMORVM. 6

sed paulatim accedente ætate &
fiducia, atque liuore decrescente,
mea mihi afferere incepi, & scri-
ptis meis passim inserere. Scis, opi-
nor, cuiusmodi sint, quæ fecerit
Sostratus industrius sane vir, cùm
in Pharo insula Ægypti turrim
excelsam prospere ædificaret, in-
cidit quidem nomen suum lapidi
penitus, leniter creta illinens, vt
Ptolemæum tunc regnante ad
tempus appingeret: ratus fore id
quod demum accidit, vt pictura
paulisper euanescente, inscriptio
hæc palam legeretur: Sostratus
Gnidius Dexiphanis filius, Re-
gum amicus, posuit nauigantium
saluti, quandoquidem fax accen-
sa ibi nautis viam & portum no-
tu demonstrabat, ne in scopulos
impingerent. Accederet vltro tibi
Thales Milesius sapientum non

PROMETHEVS SIVE

vltimus, qui primus argutè cœli recessus inuestigans, Solis defec-
ctus cōuercionésque accuratè edo-
cuit, & Vrsæ minoris propitium
nautis sydus reserauit, à Mandray-
to Priennensi discipulo mercedis
nomine nihil non offerente hoc

* Apu-
leius libr.3.
Floridorum
de sofrato
Strabo l.17.
¶ Lucia.

tantum poposcit, ut profiteretur,
à quo didicisset, hanc modestiam
præse tulit Carneades, licet cre-
bro Chrysippi præceptiones re-
felleret: vtpote qui interim fa-
teretur se huic multum debere:
nisi, inquit Chrysippus esset, non
† Laertius
in Carnea-
de, & in
Chrysippo.

essem ego. † At è diuerso Apollo-
dorus in collectione dogmatum,
Epicuri inuenta mirificè extollēs:
si quis, inquit, eximat de Chrysip-
pi scriptis quæ aliena sunt, vacua
charta relinquetur: Alius rogatus,
quid teneret manibus: Chrysippi
inquit, Medea est. tenebat vero e-
legantem

legatē Medeā Euripidis, quā
pene totum ille libris suis inferue-
rat, & vtique acceperat, si fateba-
tur, si inficiaretur reūm se furti ma-
nifesti fecerat, in quadruplū ideo
condemnandus.

C A L L I D. Iure istud loqueris:
nam nec Lacedæmonij, qui iuxta
Lycurgi insulsam legem† in furta
æduliorum impune admiserunt,
iis furibus induſſere, qui in scelere
ipſo deprehenderentur, ut solent
qui aliorum ſibi affumunt vigi-
lias, eāſque vtcūmque interpolat,
ne detegantur: & velut Medeæ
veneficiis recoquunt, perinde ac
ſi alienam vēstem colore nouo in-
fiant: quinimo tanquam fūco
adieſto inquinent, verius quam
perpoliant: ita dum apud imperi-
tos docti haberi ſtudent, apud do-
ctos iustius habentur ſtolidiſſimi

† Plutar-
chus in In-
ſtitutis La-
conum.

PROMETHEVS SIVE
& nequissimi.
HEPHÆS. Apud antiquos ni-
hil turpius habebatur quam alien-
na industria gloriari, nec summo
ingenio præditis atque illustribus
viris parcebatur: si quis memoria
repetat Timonem asperrimè in-
sultasse Platoni vitæ integritate,
præceptorum reuerentia, sermo-
nis vbertate, admirando, quia Ti-
mæum nobilem dialogum conti-
nuasset, coëmptis Philolai Pytha-
gorici libris † tametsi multum in-
tersit, vtrum apum more, quas vi-
des horum omnium florum po-
pulari delicias, ex variis scriptori-
bus sensim libando opus aliud ti-
bi concinnes, an vero mel ab earū
alucariis subducas: ut solent Fuci
inertes ex insectorum genere mi-
sceri apibus, & earum frui mellifi-
cio, quoad procul exulare iubet.

[†] Aulus
Gellius lib.
3. cap. 17.

tur, quando agmine facto illæ

Ignauum Fucus pecus * à præsepi-
bus arcent. Cur enim Fures non

odiosi sint apibus, quæ ipsæ furti-
uæ male proueniunt? vt Ruta fer-
tur contrà germinare fertilius, si

aliunde rapta seratur: † Imitari er-
go decet priscos artifices, non il-
lorum opera sibi ipsi ascribere:
nam & Parrhasius Ephesinus pi-

ctor orbi terrarum celebris, Her-
culem Lyndium penicillo à se ita
expressum, qualem in somnis vi-
derat, prædicare solebat: quem si
quis in tabula ostētare, & pro suo
afferere auderet, proculdubio fo-
ret ridiculus: nam & Titiano ora-
tori, quem Maximinus Augustus
Maximino filio suo instituendo
præfecit, vt Modestinum Iurisconsul-
tum in legum disciplina, pluri-
mum ornatus adiecit, quod scite

* Virgilinus
lib. i. Ad-
neid.

† Plinius
lib. 19. cap.
7. de Titia-
no Julius
Capitoli-
nus.

PROMETHEVS SIVE
singularum artium autores imita-
retur: vnde etiam sui temporis si-
mia appellari institit, versatilis in-
genij gratia.

CALLIDEM. Innuis, mecum
facies, nefas non esse cōflare opus
grata æmulatione vetustatis: sed
ea lege, vt subtiliter inuenta suis
reddantur autoribus, & inuentis
legitimi autores, quoniam etsi lex
vetus nō vetet è segete aliena spi-
* Deutero-
nij cap. 23. cas * decerpere, tamen demetere
non permittit.

HEPHÆS. Non puto quosdā
ritè rem sacram fecisse Lauernę fu-
rum deę, qui tam impudenter trā-
scribunt, vt erubescant, tam euidé-
ter arguuntur, vt non sit inficiari:
Sed quia aliqui eorum in conspi-
cuo honoris & fortunæ gradu se-
derunt, vix extat, qui eis ausit ex-
probrare cornicem Æsopi alienis

DE RAPTV ANIMORVM 9

plumis ac coloribus ad tempus
insignem. Cum Isocrates in Hele-
næ præconio hoc ei potissimum
laudi tribuerit, quod Theseo Græ
corum prudētissimo, & Troiano

† Paridi prædæ fuisset: tacens tan-
tisper infaustū rapinæ exitū qua-
lis, (propitio integris viris numi-
ne) inuentionis bellissimæ alienos
expilatores manet: præter dedecus
quod inuritur eiusmodi furibus
& huc veteres, quos reuerēter le-
ctito, ut recētores eruditos sine fa-
stido, adsumunt egregiū Aristot-
phanis illius grammatici & Comi-
co posterioris arbitrium: qua æta-
te Ptolemœus Philadelphius † Vitruvius
gypto imperās & adeò literis be- li. 7. in pro-
ne cupiens, ut sacros libros ex He- amio.
bræo sermone in Græcum verti Eusebius in
impendio curauerit, Alexandriæ Chronic.
vrbi bibliothecā luculentā coac- Olympiad.

Isocrates
& Rodol-
phus Agri-
cola lib. 3.
de inuicio-
ne cap. 3.

PROMETHEVS SIVE
tis vndique libris exquisitis dedi-
cauerat & ludos votiuos Musis
atque Apollini, præmiis & hono-
ribus cumulatos in poëtarum gra-
tiam. Itaque recitâtibus his inter-
cessit Aristophanes iudicu[m] se-
ptimus, ne præmio poëtæ dona-
rentur qui reliquis sex iudicibus
ac populo perplacuerant: quia (vt
vir multiiugæ lectionis iampridè
pertæsus eiusmodi homines, qui
non nisi aliena luce lucere queūt,
exemplo Lunæ ex tempore osten-
dit) furta nō carmina, alieno mar-
te, non suo, condita, recitassent: sic
plausum populi elicuit, & Regis
gratiam, atque furum perditorū
exhibitionem, quos impudētes
palam tandem verecūdari adegit:
eo honorato qui exiles, sed suos
versus, nec audacter nec indecorē
pronunciarat, nec inepte, vt alij,

DE RAPTV ANIMORVM. IO
iuxta flumen puteum fodere cu-
rauerat. Decet enim opitulari &
pene assurgere iis quibus primo
præclarum aliquid innotuit tan-
quā deo charissimis : & quia om-

nis lex est iuxta Demosthenem
εὐρημα τοῦ δῶρον τελεῖν, id est, inuentio † l.2. ff. de
& donum deorum, factum est, ut *legib.*
plerique legislatores in deos rela-
ti fuerint, ut Mercurius Ægyptio-
rum consensione* quod Medius- *Can. Mo-
fidius non obtinuisselet, si literarū ses 7. dist.
& legū autor prosperrimus vtraf- Cicer. lib. 3.
que non ex suo deprompsit in- *de natura*
genio, sed aliunde cōmodato ro-
gasset, vel Lycurgus Lacedæmoni-
niis iura præstituens, de quo sc Py-
thius Apollo, ad quem accesserat,
dubitare dixit, homone, an deus
esset † nimirum propter inductio- † philostrata
nem legū, rei pulcherrimæ & ho- *tus in vita*
minum societati utilissimæ: atque *Apollonij*
lib. 8. cap. 3.

PROMETHEVS SIVE

ideo furi magis pernicioſe, quia rē
pretio quo quis potiorem subdu-
xerit, qui non effet alioquin glo-
ria cariturus, si eam suo reddidif-
ſet opifici, & illustrare quām auf-
ferre maluiffet, vt Iustinianus Au-
gust. ſe in veterum Iurisprudentū
responsis ab omni ſitu illuuiéque
detergendis & cōcinnandis feciſ-

* l.1. §. cū- ſe oſtētat : * tanto animi candore,
que hac et[†] ut nō ſolum nomina ſingulorum
l.2. §. que iurisconsultorū capitibus ſingulis
omnia. C. præſcribat, ſed etiam eorū quorū
de veteri iure enu- ope tātam molē cōmode digeffe-
cle. rit, nec dici potest quātum laudis
ſibi comparauerit Xenophon So-
craticus Atticæ muſæ nomine ce-
lebris propter ſuavitatē orationis,
edito Thucydidis historici nobi-
lis volumine, quod ſibi vendicare
potuerat † ſed doctus, & pius, nec-
non strenuus, philofophus falſam

[†] Laertius
hoc tradit.

DE RAPTV ANIMORVM II
alienæ industriæ ac gloriæ hæreditatem adire indignum putauit:
nequaquam oblitus Socratem ipsum, philosophiam mores hominum expolientem à solo thesauro inexhausto cælitum deduxisse,
& simul famam & gratiam in æuū sempiternam. Gaudet enim deus
vim † cœlo fieri, & ærarij sui com † Matth.
pilationem arduis effractoribus li cap. II.
berrime permittit: sed non perinde mortales, tanto diligentius inuenta sua sibi seruari studentes,
quanto tenuis fortunæ viri, & penuria domestica pressi, plus angi & queri solent, si quis ipsis furum fecerit, præ ditioribus. Cæterum cùm deus munificus erogator honorū non omnia simul sed paulatim largiri, & in dies instillare, confueuerit, est quod quisque adiicere laudabiliter possit, nedū

PROMETHEVS SIVE ~~IG.~~

cum venia operi alieno, ut factitatum à priscis scriptoribus certissimum est circa artes omnes, quas quidem in Græcia intra mille an-

† in lib. 3. nos inuentas fuisse Varro tradit. †

de re rusti- Oportet, inquit Theognis, cuius

ca cap. I.

Theognis singulos versus totidem leges esse

libr. senten- autumo, Musarum famulum non

tiarum.

inuidum esse, si quid eximij nouerit: ἀλλα τὰ μὴ μῶσθαι, τὰ δὲ δικτύων,

ἀλλα δὲ πορεῖν, id est, sed alia qui-

dem inquirere, alia indicare, alia facere. Ita profectò pictores ab exilibus principiis adeo artis suæ fastigium euexere, ut naturam ferre æmulam vietamque velut ex prouocatione redderet, rudimentum præstiterat Polygnotus sim-

plici* imaginum imitamēto con-

* Quinti- lianus libr. tentus, sine vario colorum am-

12. cap. 10. bitu, quo postea Zeusis & sequa-

Plinius 35. ces delectati, luminū umbrarūm-

cap. 10.

que rationem addētes, perfecere:
vt cūm Zeufis aliquādo vuas pin-
xisset, ad eas deceptæ aues aduo-
larent. Appellem Coum taceo in-
genio & comitate gratissimum:
qui nīsi venerem ē mari emergētē
peniculo duxisset, adhuc sub a-
quis falsis frustra illa delitesceret.

HEPHÆSTION. Tu mihi vi-
deris in persuadendo non picto-
rum tantum sed etiam Rhetorum
colores consumpsisse, & perfecis-
se eloquentiam tuam Ciceronis
lima expolitam penitus: non mi-
nus vtique quām aurea illa vena
Vidi Fabri Baronis Pibracij, assi-
duo Regis comitatu ad omnem
humanitatem exculti, Ciceronem
ipsum serie vocum, & intimo sen-
su prouocantis.

CALLIDEM. Si locus hic ar-
bitris pro certo careret, vt caret

PROMETHEVS SIVE 30

quidem tedium, & scatet solatio, ingenuè tibi faterer, quām parū tribuam iis, qui astuant in imitando Cicerone verbis tenus, non sententiarum pondere: sed in illa quam cubito premis lauro audiui nescio quid strepitus. Quid scio, an sit genius quispiam, qui pro Ciceronis æmulis excubias agat?

HEPHESTION. Age, manu-
mitte linguam tuam, & libere di-
cito, quid sentias in tam festiuo &
abdicto secessu, nisi times auritam
laurum ac loquacem, propter Phi-
lomenam, quæ sāpe in ea conci-
nit, nequaquam elinguis, sicut fal-
so poētæ comminiscuntur: atque
ita deinceps renunciaturam quic-
quid à te perceperit.

CALLIDEM. Quid ni? cum
olim in Ægypti finibus vlmus sa-
lutauerit Apollonium Thyaneū,

& sapiētem coram Gymnosophi-
stis † nominarit, eccur non idem † *Philofra-*
licebit lauro, sponte etiam sua lo- *tus lib. 6.*
quenti, si quando vritur, & futura
prædicenti se consulentibus? vn-
de Empedocles: si, inquit, à fato ul-
timo liceat in plantam migrare, † *Aelia-*
laurus libentissime fierem: si in *nus lib. ani-*
brutum, leo: non abs re igitur va- *malium.*
tes ducésque militiæ lauro cingi
voluere, & coronam adepti à vi-
ctoria, eidem laureæ nomen indi-
derūt: hinc illud Ciceroni perpla-
cens. † *Cicero li.*

Cedant arma togæ, concedant laurea *1. officio. In*
linguæ. *cian. in Pa-*
rasito.

HEPHÆSTION. Iure suū telū
laudauit, & prætulit, Cicero lin-
gua præpollēs, armis alioquin mi-
nus idoneus, nec ad fugiendum
ineptior quā alter ille orator De-
mosthenes, qui in prælio quo Phi-

P R O M E T H E V S S I V E

lippus Macedo Rex apud Che-
roneam Athenienses fregit, ma-
nu excussit clypeum in pedibus
salutem constituens, famæ & po-
dagræ immemor priusquam ma-
nus consereret: proinde Tullius
ad Taurum montem * cum Mo-
phragone nihili hoste signis col-
latis dimicaturus, clitellas boui
impositas fatetur à Senatu efflagi-
tans annuo spatio imperium suū
finiri, belli moræ & periculi im-
patiens, & discessu fugæ non absi-
mili sese erupturus breui, sin mi-
nus exorasset:nec in conflictu ad-
uersus Catilinam adesse ausus pau-
cis, pro tempore, militibus fretum
adesse sustinuit:sed extra teli iactū
(quia nec C. Antonius in consula-
tu eius collega pedibus ægris in-
teresse tumultui verius quam pu-
gnæ non poterat) M. Petreium

* Cicero lib.
epistolarū
ad Atticū
5. cap. Loa-
diceam.

veteranis cohortibus & militari ^{+ sallustius} peritia instruētum suffici curauit, ^{in Catili-}
 hostis faciem non citius quam ^{nario.}
 Medusæ alicuius inspecturus. At-
 qui in foro sæpiissime ipsum lacef-
 sierat, & fere debellarat, modo
 scelestos incessens, modo iisdem
 tam improbe quām prospere pa-
 trocinans: non absque digno sala-
 rio venalis linguæ facundiam in-
 stillante: nam & Popilium Lena-
 tem Picenæ regionis, parricidij
 reum, in dubia causa fluctuantem
 ac ferè conuictum eloquentia sua
 eripuit, & eum ad penates suos in-
 columem remisit: cui postea iu-
 gulandum se iussus præbuit: * vt ei ^{* Valerius}
 caput amputatum crederet, pro ^{Max. lib. 5.}
 cuius capite seruando laborarat: ^{tit. 3. Plu-}
 sed inulti patris manes, non Popi- ^{tarc. in Ci-}
 lius, Ciceroni obstitere, qui nihil ^{ceronis vi-}
 tati aut pijs ab eo sperare potuit,

PROMETHEVS SIVE

qui patrem occidisset: sed viderit
Cicero, qui asylum eloquētiæ reis
propitiū etiam nefario parricide
patefacere non sit veritus: ita ut
quiuis tam doleat eum mercedē
lugubrem accepisse, quam fere
meruisse.

CALLIDEM. Ego pro tali fa-
cinore pro dignitate deplorando
& clarissimi oratoris miseratus
fortunam, qui vsque adeo infelici-
ter illam forensem procellam ef-
fuderit in os iudicum attonitorum,
alterum Ciceronem expos-
sicerem: nisi ille adeo immanis
& tam procax aduersus iuriscon-
sultorum, pro quibus Remp. ab o-
mni Criminum Labe & spurcitie
purgantibus emori possüm, scien-
tiam honorémque extitisset: non
leuius ingratus quam impius ille,
cuius statim memini, Popilius, de-
buerat

buerat equidem Tullius meminif
se Q. Mutij Pont. Max. apud quē
ius ciuile edoctus prædicatur †
summa cura, tenui profectu, cum ^{Cornel.}
in veterum leges rebelli præditus ^{Tacitus in}
esset ingenio: de iis aliquid com-
ponere magna fiducia cœperat * * ^{Quinti-}
tineas & sorices attentiores fecit ^{lianuſ lib.}
& vtrasque pauit potius quam mē
tem alicuius perspicacis lectoris:
segmenta quædam iuris ciuilis re-
tinuit, orationes illius vniōnū in-
star illustrantia: & ex fonte primo-
ribus labris gustauit: nihil solidū
potuit attingere, sed vt nuper em-
pti canes etiam dominos allatrare
solent, sic ille ciuile ius, à quo ale-
batur despicari maluit quam soli-
do sensu discere, adeo vt dum iu-
risconsultos risu eludere conatur,
plane fuerit ludibrio, in illa potis-
simum oratione, quam pro L. Mu-

PROMETHEVS SIVE

rena consulatum ambiēte habuit
cōtra Seruum Sulpitium, de quo
dubites, iuris ne disciplina, an elo-
<sup>† l.2. §. ser
uins. ff. de
origine iuris.</sup> quentia præstiterit † vbi quiduis
exprobrat sine delectu, iurisper-
ritis : præsertim quod diu occul-
tarint lege in foro agendi ratio-
nem, & formulas, quod (etiam
ut perperam calumniatur) æqui-
tati vim gracilem verborum ima-
ginem iuris, & superficie, prætu-
lerint, & deniq; quod frustra ver-
bosos ediderint eius scientiæ com-
mentarios, ac forenses ritus, ita ut
sibi aliâs vehementer occupato fa-
cile sit triduo iurisconsultum fore,
<sup>† Plinius
lib. 4. c. 12.</sup> sed forte dies Hyperboreorum †
fenserat, nempe semestres atq; ita
fectos, ut mane satio fiat, meridie
messis, vesperi autem arborū fru-
ctus decerpantur, sed profecto iu-
ris ignoratio, quam notitia proli-

DE RAPTV ANIMORVM. 16
xior est, vt idem Tullius multis in
locis perspicue ostendit, incertio-
rem reddens eū à quo de iure con-
sulitur quām accesserat. Pactum
est, inquit, quod inter aliquos con-
uenit, quod iam ita iustū putatur,
vt iuri præstare dicatur. † Iudica- † lib. 2. de
tum est, de quo ante sententia ali- inuentione.
cuius aut aliquorum cōstituta est.
Per centum eiusmodi ænigmata,
disertas totidē nugas currere pos-
sem, nisi tuo cachino præpedirer,
& aura Fauonij cū Lauris & myr-
tis rixante, & cū illis cerasis, quę
quidem rigatæ dulci tuo sermone
magis mihi creuisse videntur quā
riuulo proximo, in quo Diana nō
inuita lauaretur.

HEPHÆST. Nescio an ætas ti-
bi nouam indolem adduxerit, sed
antea noui in tantum pertinacem
fuisse animum tuū studiis, vt nec

C ij

PROMETHEVS SIVE

Cyclopum turba in Liparæ officina fabricans, & fulmen in incude subinde voluens ac quatiens, te ab illis auertere posset. Quod si mei risus te pœnitet, assertorem tibi Marc. Catonem allego ridēdi minime capacem: cūm tamē dies vennisset defensionis Ciceronianæ pro Murena, & Consul Cicero multum facetè, aut certè scurriliter, in iurisprudentes & Stoïcos euomuisset, subrisit quoque Cato iis qui iuxta astabant: ac post subiunxit: dij boni, quam ridiculum consulem habemus.

† Plutar-
chus in vi-
ta M. Cato
nis. Quinti
lianuſ libr.
6. cap. 4.

Nam peri-
tissimi artis Rhetorices facultatē iocorū Demostheni defuisse, Tul-
lio autem modum, notāt. Frigide
enim & inepte quosdam magis
quam vrbaniē usurpauit, aut venu-
ste protulit: ita vt nunquam Epi-
menides Cretensis Philosophus

tantum mihi credatur concepisse
somniorū illis lvij. annis, quibus,
vt aiūt, in specu obdormiuit, quā-
tum ipse Tullius, dum vellicando
iurisconsultorum nobilem disci-
plinam, & terra marique insectan-
do, opima sibi operitur atque in-
gentes manubias, & famam ex sa-
libus plerumq; insulsissimis. Ideo
Tyro Libertus eius, qui eos curio-
se collegit nihil adhibens in con-
gerie iudicij, facile declarauit plu-
ra esse quæ patroni sui ingenio a-
dimi possent, quam adiūgi. Quor-
sum enim attinebat exclamare a-
ctionem à iurisconsulto institui, at
vero à militiæ ducē aciem, & hūc
tubarum, illum gallinaceorum cā-
tu excitari? nec animaduertere ca-
strensem disciplinam à iure pluri-
mum mutuari: & officium regētis
exercitum nō solum in ea danda,

C iii

PROMETHEVS SIVE

sed etiam in obseruanda, consiste-
† l. officium
ff. de re mi-
lit. & §. 1.
& l. 6. §.
qui in acie.
l. 2. §. post
originem
de orig. iur. re†atque ut Imperatori Tribunus
obsequens exercitationem militū
augeat, claves portarum suscipiat,
vigilias circumeat, & studeat an-
nonæ: nec citra capitis supplicium
dimitiat eum, qui primus in acie
pluribus spectantibus (sicut à De-
mosthene paulo ante factum di-
ximus) fugam instruxerit: sed Tul-
lius dum plus operę ponit in con-
gerēdis quam in eligendis iis quæ
iurisperitis notam inurere videri
possent, dum iustitiæ ac Reip. mu-
ros tueri se ita suspicatur, arcem, a-
ras, & focos, hostili prodit animo.
Cum exploratū sit, frustra esse iu-
ra in ciuitate, nisi à iurisprudente
& à magistratu in meli⁹ quotidie
propageantur, & seruentur, & al-
terum militiæ oculum effossum
iri si legis vigor à castris abfuerit:
hinc illa in xii. tabulis, scita pror

sus, quæ nec Cicero quidē subtiliter potuit: †

Militiae ab eo qui imperabit, prouocatio ne esto. ^{† lib. 3. de legibus.}

Minores magistratus periti iuris plures in prælia sunt.

Eorumque Tribuni sunt.

Domi publicam pecuniam custodiunt.

Simultatem igitur ponere oblitus sui nititur Cicero inter arma & leges, quæ inuicem amant, & mutuo egent auxilio.

HEPHÆST. Optime nobiscum agitur, quod soli de tanto oratore commentamur, alias verò si colloquium nostrum rescirent ipsius imitatores vnde exulti ac pessimi, disceptum nos iri formido: quemadmodum ferunt à Mœnädibus Orphæum, cum in promotorio Pangeo ^{* Eratosthenes apud Iulium Hyginum lib. 2.} sedens cithara delectaretur: quia Liberi patris Or-

C iiiij

^{* Signorum, in Lyra.}

PROMETHEVS SIVE
gia contempſiſſet. Hi haud dubiè
gnari ſurſum verſum agere ani-
mos audientium, & pictis ac ſplé-
didis verbis tetra facta linere, ac
loricare: aut è diuerso candida, ſi
collibuit, infuſcare, agmine facto
(vel eo nomine, vt ſollicitudine
deſenſionis Arpinates quoque
videri queant) in nos irruent: ſunt
enim in magno numero.

*† hoc eft
principium
Timaei Pla-
tonis.*

CALLID. Vnus, † Duo, Tres:
quartus autem, ô amice, vbinam
eſt?

HEPHÆST. Sexcentos in nu-
merato ad manum habeo, ô ne-
quam Platonice, à quibus, ſi viue-
ret Cicero, ſuam eloquentiam di-
diciffe credi poſſet, aut ſaltem illā
eosaccurate docuiſſe. Sed forte nō
arridet tibi imitationis imitatio.

CALLID. probe coniicis: num
eſſe teneor Agesilao Laconū Re-

ge magis diligens, qui inuitatus ad auscultandum vocem hominis Lusciniam bellè imitantis: sæpe, inquit, illam audiui: Tametsi nonnullos sciam tibi non dissimiles, qui Ciceronis phrasim referat, vt filij, potius quam vt eius imagines. Ceterum cum nihil nouæ inventionis inserant tercis & comptis libris, volucri repente fama euanescent, adeo vt lector semel vidisse contentus, instar picturæ, preteruolet.

HEPHÆST. Proinde quia nihil nouæ sententie, multum disertę orationis, præ se ferant, digni sunt penicillo Galatonis, h̄c enim pictor tam festiuus quam industrius Homerum vomentem pinxit, reliquos circum poëtas audēt quę euomuisset hauriētes. † Nam & iij qui sibi cumprimis facundi

*Aelianus
lib. 13. histo-
riae variae
cap. 22.*

PROMETHEVS SIVE
videtur, nunquam se magis Ci-
ceronianos putant, quam cum ea-
dem, quæ ille, dixerint, aut trâscri-
pserint.

CALLID. Incusare decet hu-
manæ mentis conditionem, quæ
semper multa ab optimis & ne-
cessariis orta traducit in nimium.
Placuit Lepos & stylus noui ho-
minis noua dote iucundissimus:
omissa est grauitas sensus & pon-
dus aureum. præterea intersita ver-
suum amœnitas velut gemmulis
illustrans opus neglectui fuit, quā
Philonis Æmulus Cicero plurimi

*Cicero lib.
2. Tuscul.
quaestionū. se fecisse passim ostendit,* & præ-
dicat, tam appositè & continen-
ter versus alienos inuentis suis ad-
struens, ut prope eadem compa-
ges operis videatur: eos ciues po-
tius quam aduenas quiuis existi-
met: atqui vulgo, tantum redun-

dantia quædam verborum pene
idem significantium in aceruum
congeritur: nec quisquam sibi pla-
cet, nisi Tullij paucissima vitia
imitetur, quoad eius fieri potest, &
pro eo quanti eum facit. at qui vir-
tutum ingentium disertissimus
quisque obliuiscitur: ita ut ferme
de explodenda eiusmodi sectato-
rum turba, magis quam de augen-
da à prudentioribus iam cogite-
tur. Fuerat, vt scis, Hieros insula le-
porum expers: eo adolescentū ali-
quis leporem fœminam studio
generis inuexit, & paulatim imi-
tamento complures tam nauiter
leporū soboli incubuere, vt fœ-
tura glissens fruges & pabula om-
nia late vastauerit. †

HEPHÆST. Nunquam fuit
prospera mali exemplaris imita-
tio: semper enim Archetypi tor-

^{† Germani-}
^{cus Cæsar}
^{Arati in-}
^{terpres in}
^{Dæspode}
^{Cœlesti.}

PROMETHEVS SIVE

uitatem refert aut plus dimidio
superat, ut quidem expertus est Po-
lemo Xenocratis discipulus, &
quidam alij seueritatem eius, aut
verius duritiem, studioſſime af-
ſetati usque ad reprehēſionē, qui p-
pe cum Xenocratem Plato † ad-
moneret Gratiis ſacra facere: tan-
tæ alioquin probitatis virum, ut ei
in lite quadam testi producto, li-
cet iniurato, iudices crediderint,
gratiam ſacramenti iuri singulari
facientes. Quocirca integritas il-
lius non asperitas digna imitatu-
fuerat: & Porci Latronis inter di-
cendi magistros non vltimi facū-
dia, non autem pallor ingenitus
eidem, qualem plerique ſimula-
bant frequenti eſu cumini, * nec
ignoras, cuiusmodi ſint quę Dio-
nysij minoris adulatores fecerint
in Sicilia: palpabātur enim in mē-

^{† Laertius}
*in vita Xe-
nocratis.*

^{* plinius}
lib. 20. cap.

14.

Lances & Dapes, quasi hebetiore
 visu præpediti: donec Rex + *Athenaeus*
 perinde cæcutiēs eorum scelestas *lib. 6. cap.*
6. de par-
 manus cibis opiparè conditis ad- *rhasio. se-*
 moueret: desinant igitur, moneo, *neca lib. 10.*
 adolescentes sinistra imitari ac ve- *declama-*
tione. 5.
 lut peruerso vti speculo: & scitum
 putent illud responsum Teutonū
 legati, qui Romę interrogatus,
 quanti faceret pictam in foro pa-
 storis senis cum baculo imaginē,
 dixit admirantibus, se nolle eo do-
 nari viuo veroque. obsecro etiam,
 ne vexent Tullij ipsius verba ac
 mentem, dum nihil volūt nisi cul-
 tè & spendidè dicere, sic námque
 incident in derisum, nec in citato
 orationis cursu reprehensionem
 possunt effugere, ac abscōdere nō
 quidem magis quam Parrhasius,
 qui vt Prometheum ad viuū pi-
 geret, emit seruum Olymthium,

PROMETHEVS SIVE

& in tantum torsit, ut miser inten-
tiret, quasi mergeret hominem, ut
propius naufragiū simularet, vel
potius faceret, utque acerbior es-
set in Prometheus suum quā ira-
tus Iupiter, ut denique egregiam
illam tabulam in Mineruę æde po-
nens numē offenderet, perinde ac
si abstulisset eandem. Sed iam ce-
do, cur in manum dextrā expuis?

CALLIDEM. Quoniam emi-
nus graue vulnus inflixi Tullij se-
ctatoribus ementitis vtique, & di-
† plinius
lib. 28. cap.
4. ex lib.
35. cap. 4. de
Teutone. dici hoc ritu sauciatos † leuari cō-
festim à dolore, si modo percusso-
rem pœnituerit: ut me certe, quem
imitatrixis cateruæ iam adeo mi-
seret, ut putem infensos ipsius met-
Tullij Manes, quos inferiis man-
datis placare propediem cōstitui:
cūm non mitior ei tecum fuerim,
quām ille sapientissimis iurecon-

fultis.

HEPHÆST. At qui ego pietatis tuæ æmulus lacestis à Tullio vmbbris parentabo, necnon Iulio Cæsari digno prorsus, qui Romanum fundaret imperium, & de quo addubites armato, manu ne an inge-
nio præstantior extiterit, aut deni-
que obsequio fortunæ, à qua tamē clementiam non magis sinebat su-
perari quām se ab hostibus. hic cū M. Varroni curam mandasset bi-
bliotheas tum græcas tum Latinas impendio contrahendi & pu-
blicandi, legum † neutiquam im-
memor, Ius ciuile ad certum mo-
dum ex diffusa copia redigere &
in paucissimos libros conferre de-
creuerat: nisi salubre cōsilium ne-
faria coniuratorum cohors morte
præpropera arripuisse, quæ nulli
bono viro iusta videri potuit, quā-
mubom

<sup>† Suetonius
in Iulio ca.
44.</sup>

PROMETHEVS SIVE

uis inulta mansisset , nec quidem
ipse Cicero ignorare debuit quā-
tæ multæ damno sanxerint leges,
contumelias illatas mortuis defen-
sionis propriæ expertibus,nec Cæ-
sar is mansuetudinē felicitati con-
iunctam inficiari maxime pro Q.
Ligario in foro causam agens , &
coram eodem Cæsare aduersus
Q.Tuberonem patritium & ma-
gni nominis iurisconsultum, quem
inter belli ciuilis motus Ligarius
Proconsul Africæ, eo applicare æ-
grum vetuerat , aquam ve haurire

† l.2. §.pe. ff.de origi-
ne iur. Ci-
cero pro Li-
garo. † à littoris ipsum atque arenæ ho-
spitio arcens deinde in cœlitū pa-
latio hilariter exceptum , propter
intimam iuris cognitionē , in qua
quidem pauci oratorū intelligūt,
quam multa ipsi non intelligent,
nosti cætera : quia nimirum , tum
deprecatione deserta Tullij ad-
modum

modum supplicis & pene blan-
dientis, tum Cæsar is inuicti beni-
gnitate, accidit, vt Ligarius absolu-
ueretur, qui postmodum Cæsar is
percussoribus ad stipulatus tradi-
tur: † vt Ciceronis sodalem pos- † *Plutar-*
sis agnoscere. Namque hic post- *chus in vi-*
quam Cæsarem rerum potientem *ta M. Brin-*
ti.
omni laudis genere coram cumu-
lasset, mox defunctum, vt idem
alibi fatetur, * & in Senatu ante * *lib. 2. de*
Pompeij debellati statuam ab iis *diuinatio-*
ipsis trucidatum, quos paulo ante *ne & lib.*
1. officiorum.
omnibus ornamenti demerue-
rat, sugillare non erubuit, & om-
nis diuini atque humani iuris te-
merarium peruersorem scribere.

CALLIDEM. Nos more Sisyphi
saxum id est idem voluimus, & eo-
dem relabimur: perinde ac si ni-
hil sub humo doctissimus insecta-
tor Cicero exaudiat, qui si exierit

D

PROMETHEVS SIVE
instar ferę saucię audientius sequiet:
ita nos linguae in astige acerrimè,
& coerceri dignissimæ: proh dolor,
vapulabimus.

HEPHÆSTION. Piè mones, ac
per quā opportunè, iā enim mihi in
religionē versæ sunt tres scintillæ
cœlestes, quas illic fulgere vides in
violariis, è quibus apes multū mel-
litæ vindemiæ ante coegerunt.

CALLIDEM. Accedamus il-
lò, ac visamus, quid ostenti sit, &
nunquid nos ludificetur, ecce to-
tidem Cie in detæ sunt stellis simi-
les terrestribus.

HEPHÆSTI Ver & noctem
hæ nunciant: & receptui nos ca-
nere præcipiūt, ita vt alternos ser-
mones nostros ipsa nox, tanquam
prælium dirimat.

E I N O B S. *missa fol. 2 pag. 1 lig. 2. leg. Baptista Reminēio fol. 6 pag.
2 linea 2. leg. impingerent. EPHESTION. Alle.*

Extrait du Priuilege du Roy.

Par priuilege du Roy est defendu à tous Libraires, Imprimeurs & autres qu'il appartiendra, en quelque sorte & maniere que ce soit, d'imprimer, vendre ou distribuer aucunes œuures de *M. Estienne Forcatel Docteur Regent en la faculté de droit Civil en l'uniuersité de Tholozé* finon au Libraire, ou Imprimeur que il aduisera & choisira & aura charge & puissance, & ce iusques au temps & terme de six ans entiers, & consecutifz apres la premiere impression, qui sera faicte de chacune desdites œuures sur peine de confiscation des livres imprimés par autres, & d'amende arbitraire, ainsi qu'il est plus amplement contenu esdictes lettres de Priuilege, sur ce donnees à Paris le treziesme iour de May, l'an de grâce, mil cinq cens soixante & douze.

Par le Roy en son conseil.

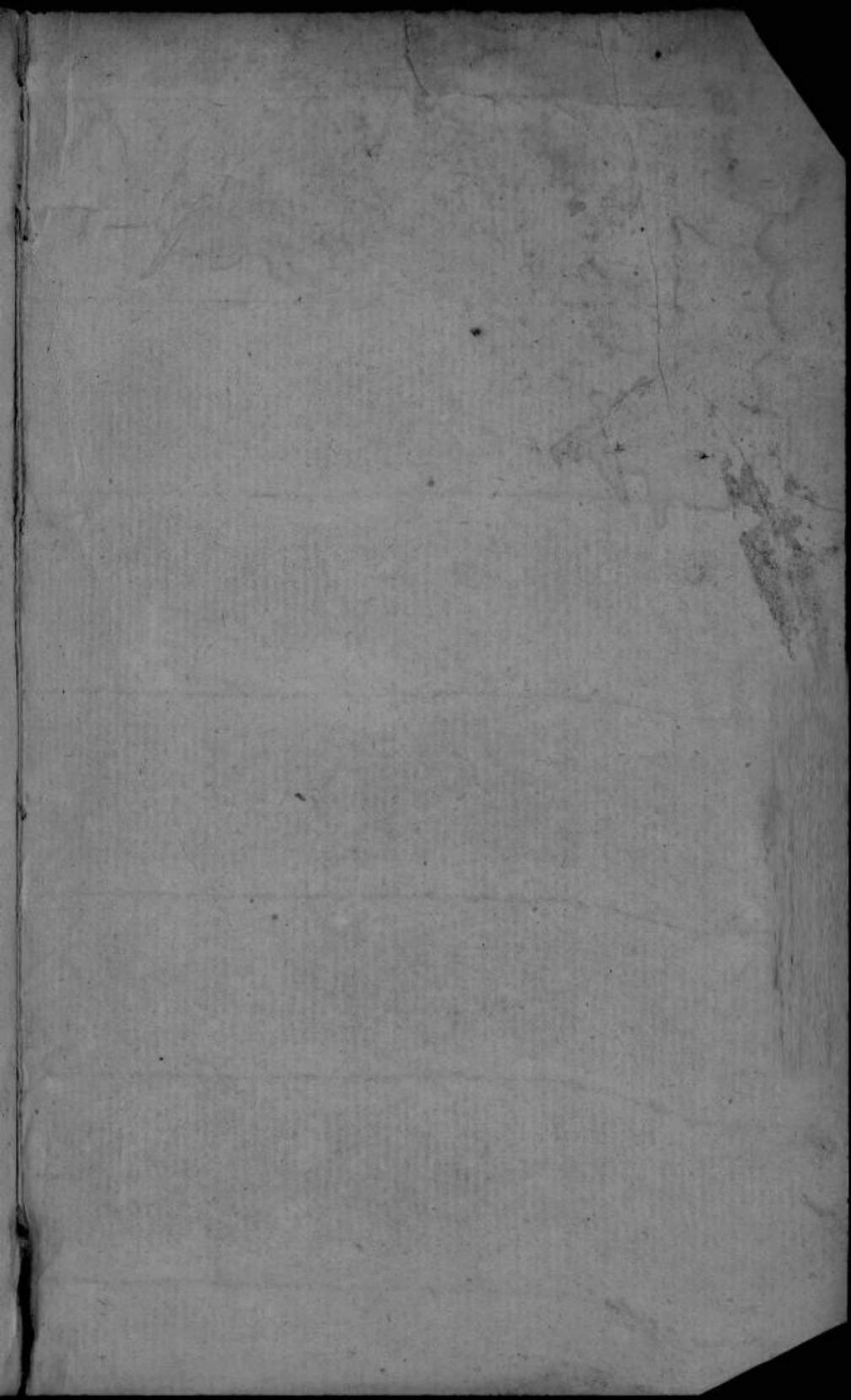
Signé M O R I N.

Achevé d'imprimer pour la premiere impression le 24. Juillet 1578.

D ij

Ran D XVI 31

DL-0029524
30190006157668

